Κάρτ ποστάλ

Ἡ ὑπὸ τῶν ἀναγνωστῶν μας ἀποστελλομένη συνεργασία καὶ μὴ συνοδευομένη ὑπὸ δικαιώματος κρίσεως ἐκ δραχμῶν πέντε δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν.

Ἀ λ έ ξ α ν δ ρ ο ν Ἀ σ λ α ν ί δ η ν. Τὸ ὑπὸ τὸν τίτλον «Τὸ περιλαληθὲν παιδίον» διήγημά σας γραμμένο σὲ γλῶσσα πολὺ σχολαστική, ὅπως ἄλλωστε φαίνεται καὶ ἀπὸ τὸν τίτλον του καὶ οὔτε καὶ ὡς ὑπόθεσις ἔχει κανένα ἐνδιαφέρον. Γράφετε στὴ δημοτική, ἡ ὁποία εἶνε ἡ ἐπίσημη φιλολογική γλῶσσα. Κ ω ν. Κ α ρ α μ ά ν ο ν, Ἐνταῦθα Στὸ διήγημά σας ἐκθέτετε πολὺ προσωπικά σας πράγματα, τὰ ὁποῖα δὲν μποροῦν νὰ ἐνδιαφέρουν καὶ ὅλους τοὺς ἄλλους ἀναγνώστας μας. Ε ὐ γ ἐ ν ι ο ν Ἰ π π ό τ η ν, Κέρκυραν. Τὸ ποίημά σας πολὺ κοινόν, τοσον ἀπὸ ἀπόψεως ἐννοίας ὅσο καὶ ἀπὸ μετρικῆς. Λ ι ά κ ο ν Λ ο ν κ έ α ν. Λυπούμεθα πολὺ γιατὶ τὸ ποιηματάκι σας δὲν εἶνε καθόλου καλό. Μᾶς ἐξηνήτε ὅτι τὸ γράψατε γιὰ τὴν Ἀννέτα σας. Της εὐχόμεθα ὁλοψύχως ταχεῖαν ἀνάρρωσιν. Ε. Ε. Α., Πάτρας. Μᾶς γράφετε :

«Ἔσωκλείω ἕνα διήγημά μου, ἄς τὸ ὀνομάσουμε ἔτσι, καὶ ζητῶ τὴν κρίσιν σας.

Δὲν ἐλπίζω σὲ τίποτα, ἔτσι ἁπλῶς τὸ ἔκαμα, γιὰ νὰ μὴν πάη χαμένος ὁ καιρός μου, ὅταν ἐννοῆτε μοῦ μένη τοιοῦτος.

Εἰς τὴν στήλην τοῦ Κάρτ - Ποσταλ, τοῦ περιοδικοῦ σας, περιμένω νὰ πάρω τό... λουτρό μου·.

Γιατὶ το λ ο υ τ ρ ό σας ; Τὸ διήγημά σας δὲν εἶνε βέβαια ἀπολύτως δημοσιεύσιμον, δείχνει ὅμως πὼς μπορεῖτε νὰ γράψετε συχά - σιγὰ καλύτερα. Ἀποφεύγετε τὶς χυδαῖες λέξεις καὶ ἐκφράσεις. Τὸ «Μπουκέτο» δὲν δηγοσιεύει ποτέ-οὐδέποτε ἀνήθικα κομμάτια σεβόμενον τὸ ἀναγνωστικό του κοινόν, τὴν ἑλληνικὴν οἰκογένειαν ποὺ τόσο τὸ ἐκτιμᾶ καὶ τὸ κρατάει ἐπὶ πέντε χρόνια σὲ ὑριαμβευτικὰ ὕψη κυκλοφορίας. Σ τ α σ ι ν ὸ ν Σ π η λ ι ά π ο υ λ ο ν, Ποδοζῶσι (Πραβίου). Τὸ παραμυθὶ καλὸ ὡς ὑπόθεσις, ἀλλὰ δυσευχῶς, γραμμένο σὲ γλῶσσα ἀταίριαστη. Ἡ γλῶσσα τῶν παραμυθιῶν πρέπει νὰ εἶνε ἀγνὴ δημώδης, ἐντελῶς λαϊκὴ καὶ τὸ ὕφος παραμυθιστικό», νὰ ποῦμε. Μ ά κ η ν Ν ί γ ι ο ν, Ἐνταῦθα. Μᾶς γράφετε :

«Πολὺ σὲ παρακαλῶ, μαζὺ μὲ τόσες ἄλλες ποὺ διαβάζῃς καθημερινῶς, νὰ διαβάσῃς καὶ τὶς δικές μου κουταμάρες. Εἶμαι βλέπεις, καλὸς ἄνθρωπος, μὰ ἔχω τὴ βαρεσιὰ νὰ γράφω ποῦ καὶ ποῦ. Σοῦ στέλνω μερικὰ ἀπὸ τὰ πολλὰ ποὺ ἔχω γράψει καὶ χαίρομαι γιατὶ θὰ τὰ κρίνῃς μὲ τὸν ὦμό ἄλλα καὶ εἰλικρινῆ τρόπο. Μὲ βαθειὰ ἐκτίμησι κ.τ.λ »

Διαβάσαμε λοιπὸν πολὺ προσεκτικὰ τὰ ἔργα σας, τὰ ὁποῖα κακῶς λέτε ἀκουταμάρες. Δὲν εἶνε τέλεια. Μὰ δὲν εἶνε καὶ δημοσιεύσιμα. Δὲν βγαίνουν δηλαδὴ ἔξω ἀπ' τὸν κύκλο τοῦ κοινοῦ καὶ τοῦ πολυεπιπωμένου. Στεῖλτε λοιπὸν τίποτε ἄλλο. Ρ ο δ ό π ο υ λ ο ν. Τὸ ποίημά σας ὄχι ἐπιτυχές. Α. Ἀ θ α ν α σ ο ύ λ α ν, Χαλκίδα. Μὰ γιατὶ γράφετε φιλοσοφικὰ ποιηματα ! Ἀφῆστε τα αὐτὰ γι' ἀργότερα, ὅταν φριμάσετε πιὸ πολὺ καὶ γράφετε πρὸς τὸ παρὸν ἁπλούστερα πράγματα. Ἰδοὺ π. χ. τὸ σταλὲν φιλοσοφικὸν ποσὶ ἀνθρώπου καὶ ματαιότητος ποίημά σας :

Τί εἶνε ὁ ἄνθρωπος καὶ τί [ἀπομένει ;
Εἶνε σὰν ἕνα ἀνοιξιάτικο [βλαστάρι ποὺ μόλι ; βγαίνει
Στὴ γῆ αὐτὴ τὴ κολασμένη
Καὶ μεγαλώνει κι' ὅλο με- [γαλώνει
Καὶ λὲς τὶ δρόμο πῆρε καὶ [φουντώνει
Μὰ ὅταν ἔρθει τὸ καλοκαῖ- [ρι γέρνει
Τὴ μαραμένη του κορφὴ [γέρνει
Νὰ πέση πίσω σ' αὐτὴ τῇ γῇ,
τὴ γῇ αὐτὴ τὴ κολασμένη !..
Τί εἶνε ὁ ἄνθρωπος καὶ τί [ἀπομένει;

Λοιπὸν, τί λέτε ; Τὸ βρίσκετε καλό ; Ναί ...Ὄχι ;... Μάλλον ὄχι βέβαια ..Δ ι ο ν. Κ ο ρ κ ο λ ό π ο υ λ ο ν, Πύργον. Τό εἶπαμε πολλάκις. Ἀργοῦμε κάπως ν' ἀπαντήσουμε γιατὶ ὑπαρχει πλῆθος ἐπιστολῶν, ποιημάτων καὶ διηγημάτων πρὸς κρίσιν. Πάντως γιὰ τὸ διήγημά σας, θὰ σᾶς ἀπαντήσαμε ἠδη, ἐκτὸς ἂν δὲν ἔφτασε στὸ γραφεῖο, πράγμα πολὺ πιθανὸ μὲ τὰ νεοελληνικὰ ταχυδρομεῖα. Γιατὶ ἀργήσαμε ὅμως ἁπλῶς νὰ σᾶς ἀπαντήσουμε μᾶς γράφετε, χωρὶς νὰ ἔχετε ἴσως συνείδησιν τί γράφετε, τά κάτωθι τ ρ ο μ α κ τ ι κ ὰ καὶ ἧ κ ι σ τ α εὐ γ ε ν ῆ λόγια :

«Ἐὰν ἡ ἀπάντησις βραδύνῃ ἀκόμη, καὶ πεισθῶ ὅτι οὐδέποτε θὰ τὴν λάβω, σᾶς καθιστῶ γνωστὸν, Κύριε, ὅτι θὰ ἀχθῶ εἰς ἀπωτέρας σκέψεις, καὶ θὰ προβῶ εἰς δημοσιεύσεις πρὸς τὸν Ἀθηναϊκὸν Τύπον, κ.τ.λ. κ.τ.λ.»

Τί νὰ σᾶς ποῦμε τώρα ; Νὰ κάμουμε ὅτι ἔκαμε κι' ὁ μακαρίτης ὁ Κουσουλάκος τοῦ «Σκρίπ» στὸν ἐπαρχιώτη ἐκεῖνο, ποὺ τοῦ τηλεγραφοῦσε ἀπὸ καὶ δις τῆς ἡμέρας σ'Ἐπιμένω νὰ διορισθῶ ἀνταποκριτής σας. Ἐπιμένο...'πιμένω...») Καὶ τοῦ ἀπάντησε τέλος : «Ἐ π ι μ έ ν ε τ ε ! ... Σᾶς ἀπαντᾶμε λοιπὸν καὶ μεῖς .—«Π ρ ο β ῆ τ ε» !... Ι. Π α ν τ ε λ ί δ η ν, (Ἀπόφοιτον Γυμνασίου, Υἱὸν Ἐαγματοποιοῦ, ἐκ Πόντου) Δράμαν. Μᾶς γράφετε :

«Κύριε Μπουκέτο Ὑγίαινε,

«Ἀκούω περικαλῶ, νὰ γίνεται θόρυβος πέριξ τοῦ ὀνόματος Παπαδιαμάντη, Μαλακάση, Μητσάκη, Οὐγώ, Τατόη, Δοστο-ζέφκι, Μωπασὰν κ.λ.π. οἱ ὁποῖοι οὐδεμίαν ἀξίαν ἔχουσι ἔμπροσθεν τῆς ἰδικῆς μου. Γράψατέ μοι περικαλῶ τὰς δευθύνσεις τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν διὰ νὰ τοὺς θέσω εἰς τὸς θέσεις τους. Καὶ σεῖς κύριε Μπουκέτο, μορφωμένος ἄνθρωπος, ὅπου τόσον σᾶς ἐκτιμῶ, καὶ θέλω ἐνισχύσει καὶ ἀναδεξει ὑμᾶς διὰ τῆς συνεργασίας μου, τοὺς ἐκθιάζεται. Σᾶς στέλω δωρεὰν τὸ κατωτέρω ἡμέτερον ποίημα μὴ ζητῶν ἐπὶ τοῦ παρόντος οὐδεμίαν ἀμοιβήν, διὰ νὰ ἴδῃ ἡ κοινωνία τὴν ἐμὴν ἀξίαν. Ὅσον διὰ δραχμὰς πέντε ὅπου ζητεῖτε, δὲν ἀποστέλω, διότι οἱ μεγάλοι δὲν πληρώνουν ἀλλὰ πληρώνονται. Ἔχω ἑτοιμάσει ὀγκώδη διηγήματα καὶ ποιήματα ὑψίστης ἀξίας τὰ ὁποῖα θὰ σᾶς στείλω ἕνα δημοσιεύσιμον ἐὰν συμφωνήσωμεν εἰς τὴν πληρωμήν μου κ.τ.λ. κ.τ.λ.»

Τὸ ποίημά σας ὅμως ὄχι τόσο καλό...Δηλαδὴ μᾶλλον κακό...Δηλαδὴ μᾶλλον ψυχρό... Δηλαδὴ μᾶλλον ἀνόησιο !.. Θ ά ν ο ν Ι ε ἐ ί κ ο ν—Ἀ μ ά ρ α ν τ ο Καστορία.Τὸ διήγημά σας θὰ τό διαβάσουμε.Θὰ θέλαμε ὅμως νὰ εἴχαμε τὸ νομα τοῦ συγγραφέως γιὰ νὰ τὸ δημοσιεύσουμε. Π ἰ π η ν Μ ι ν έ τ ο ν, Ἀργοστόλι. Ἀπαλᾶσθε !... Δὲν θ' ἀποφύγετε... Γιατὶ σᾶς τὸ εἴπαμε Δὲν μᾶς διαφέρουν οὔτε τὰ συνοικέσιά σας, οὔτε τὰ οἰκόσημά σας. Καὶ θὰ δῆτε πὼς θὰ συμμορφωθῆτε στὸ τέλος. Μ ε λ. Σ τ α μ ο ύ λ η ς, Βίλλιο. Μιὰ καὶ ἀπαντήσαμε ὅτι τὸ διήγημά σας δὲν εἶνε δημοσιεύσιμο, τί θέλετε νὰ σᾶς πούμε ; Στεῖλτε μας ἄλλο. Δ. Δ ... Δράμαν. Τὸ διήγημά σας ἀτονεῖ ἀκριβῶς στὰ σημεῖα ὅπου ἔπρεπε νὰ γίνεται δραματικώτερο καὶ ζωηρότερο. Ἐπιμένετε ἐπεκτείνεσθε πολὺ στὰ ἀσήμαντα σημεῖα τῆς ὑποθέσεώς του. Π. Κ α ρ α ν ι ἀν Μεσολόγγιον. Ὅπως θὰ εἴδατε, ἐκάναμε σχετικὴν ἐπαναζήθωσιν Κάρτ—Ποσταὶ προηγουμένου φύλλου. Δὲν πιστεύουμε νὰ ἔχετε πειὰ κανένα παράπονο. Σ. Γ. Τ Βελβεδιό. Τὸ διήγημά σας ἔχει χονδροειδῆ λάθη στὴν ἀλληλουχία τῶν ἐπεισοδίων καὶ τὴ διατύπωση. Δ. Α. Κ ε ρ α μ π ό ν, Πειραιᾶ. Σᾶς εὐχαριστοῦμε πολὺ γιὰ τὸ γράμμα σας, στὸ ὁποῖο μὲ τόσο θερμὰ κ' ἐγκάρδια λόγια ἐκφράζετε τὴν ἀγάπη σας καὶ τὸν ἐνδουσιασμό σας γιὰ τὸ «Μπουκέτο». Τὰ γράμματα μᾶς συγκινοῦν βαθύτατα. Ι. Ε ὐ σ τ ρ α τ ι ά δ η ν, Πειραιᾶ.Ἡ μελλάντα σας ἀναπιτυχής. Νὰ τὰ δοῦ πρῶτα τοῦ τετράστιχα γιὰ νὰ δῆτε καὶ νὰ πεισθῆτε :

Μιὰ φορὰ καὶ ἕνα καιρὸ [ἕνας Βασιλιᾶς εἶχε Βασ[λειον εὐτυχισμένον
καὶ εἶχε ἕνα ἀρσενικὸ παιδὶ ποὺ ἦταν στὸν κόσμο ἀ[κουσμένο.

Ὅμορφο ἤτοναι πολὺ λεοντάρι στὴν ἀνδρεία
Μπορεῦσε γιὰ νὰ μαλώνει μὲ τὰ ἄγρια θηρία.

Π η γ ή ν. Ὑποθέτομεν σᾶς ἀπαντήσαμεν σ' ἕνα ἀπὸ τὰ προηγούμενα φύλλα μας. Γιὰ κοιτάξτε τὰ «Κάρτ—Ποσταλ». Τ ρ ί κ α λ α. Τὸ ποίημά σας δὲν ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν ὡς μὴ συνοδευόμενον ὑπὸ δικαιώματος κρίσεως. Ν ι κ.Ἀ ρ τ έ μ η ν ἢ Κ ο λ ο ν ί α, Ἐνταῦθα. Τὸ ποίημά σας γιὰ τὸν δάγκειον σκαραχτικόν. Τὸ δημοσιεύουμε ἐν τούτοις... πρὸς κατάπολέμησιν τῆς ἐπιδημίας :

Ὁ Δάγκειος μᾶς ἔπιασε
ἀπό τίς ὁμοπλάτες
καὶ λεμονάδες παγωτές
εἶν' οἱ κοιλιαῖς γεμάτες.

Ὅλον τον κόσμο ἔπιασε
πεθάναν καὶ καμπόσοι
τώρα τοῦ Τούμπα ἀφερεῖ
τὴν βρῶσι καὶ τὴν πῶσι.

Ἀπέθανεν ἡ κόρη του
ἐτῶν δέκα ἐννέα
ὑπέρκαλο; καὶ σπουδαστὴς
κρῖμα ! σ' αὐτὴ τὴ νέα !...

Ταξείδιον ἑτοίμαζε
διὰ τὴν Γερμανία
κι' ὁ χάρος τὴν ἐμπόδισε
τῆς πῆρε τὰ βιβλία !...

Παρηγοριὲς ἀπ' τὴν κορδιὰ
στὸν Τούμπα ἐγὼ προσφέρω
μὰ δὲν μπορῶ ὁ δυστυχὴς
ὠπίσω νὰ τὴν φέρω !...

Κύριε Τούμπα μὴ λυπεῖς
γιὰ τὴν Θανατομένη
τὴν Ἰοκίστην νὰ χαρῆς
εἶνε κι' αὐτὴ χαριτομένη !...

Μᾶς γράφετε νὰ διορθώσουμε τὶς ἀνορθογραφίες, μὰ τὶς ἀφήσαμε, γιατὶ τὶς θεωροῦμε ὡς βαρύτιμα κοσμήματα — μπιζοῦ — τοῦ ποιήματος !...

ΤΑ ΓΡΑΜΜΟΦΩΝΑ

STARR

MASTERTONE

ΕΙΝΑΙ

ἀπὸ ἀπόψεως τιμῆς ΤΑ ΜΙΚΡΟΤΕΡΑ καὶ ἀπὸ ἀπόψεως ποιότητος ΤΑ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ.

ΠΩΛΗΣΙΣ ΔΙΑ ΜΗΝΙΑΙΩΝ ΔΟΣΕΩΝ

ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΚΑΤ' ΕΥΘΕΙΑΝ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΙΑΝΩΝ ΣΤΑΡΡ

ΑΘΗΝΑΙ: Στοὰ Ἀρσακείου 12. Τηλ. νέον 8-31

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ: Ὁδὸς Φίλωνος 48. Τηλ. νέον 10-26